

Overleven...

Overleven is ook voor een vogelverschrikker geen sinecure:

"Twee seizoenen met mijn poten in de vette klei en blootstaan aan weer en wind gaat niet in je kouwe kleren zitten.

Het vreet aan je gestel. Mijn ijzer roest, mijn hout verweert en het glas word vuil. Maar al met al ben ik nog steeds de Vogelschrik en sta ik hier op de heuvel te genieten van het prachtige uitzicht.

Ik heb het landschap om mij heen vele malen zien verkleuren en zich zien aanpassen aan de seizoenen.

Ik heb het zwart van vele begrafenissen op het kerkhof hiernaast gezien. Als Vogelschrik heb ik natuurlijk in twee jaar ook het een en ander meegemaakt. Iedere dag weer de vernedering ondergaan door de Awacs-vogel. Mijn schrik is aan hem niet besteed. Leuke dingen en nare dingen, velen hebben mij als kunstobject bewonderd, enkelen trekken hun schouders op en willen dat ik verdwijn.

Kunst laat zich niet dwingen, als beeld heb je niet veel te willen, je bént, meer niet.

Toch heb ik veel vrienden, zelfs de politiek is mij aardig gaan vinden. Dat heeft er toe geleid dat ik nog een jaar mag blijven staan. Om nog langer te overleven heb ik iets nieuws bedacht, ik ga wortel schieten en zorgen voor het nageslacht, of is dat soms te hoog gegrepen voor een vogelschrik".

Cor Geilen